

3) Запасния генералъ Никола Геневъ, единъ отъ най-близкитѣ другари и сподвижници на Ст. Пешевъ, който е игралъ значителна роля при подготовката на възстанието въ Севлиево, твърди сжщото: че Комитетътъ е билъ съставенъ презъ 1875 г.

4) Ватю Ив Маневъ, както казахме по горе, между другото, изрично подчертава, че това било преди Захаренското възстание. И това е аслж и вѣрното. Грѣшката на последния е, обаче, тамъ, че той отнася по време своя епизодъ — може би, съвсемъ несъзнателно — презъ пролетта и по тоя начинъ неправилно го смесва съ Херцеговинското възстание.

5) Другъ не по-малко важенъ доводъ, който сжщо иде да потвърди нашата мисль, е следния: че още на 9 мартъ 1876 г. сж били изпратени въ балканскитѣ села: Батошово, Ново село и Кръвеникъ, като военни инструктори и ржководители на населението за близкото възстание: Дончо Фесчайтъ, Рочо Кувевъ и Никифоръ Симеоновъ. Тоя фактъ се потвърждава двестъ не само отъ живитѣ севлиевски съзаклетници, но и отъ много такива отъ реченитѣ балкански села.

Явно е, значи, и отъ горния фактъ, че въ Севлиево, ако не въ началото на 1875 г. то пове къмъ срѣдата или най късно, къмъ края на с. година, т. е. презъ есента, ще да е имало вече формаленъ Комитетъ, — иначе необяснима би била за насъ казаната дейность на горнитѣ лица.

Прочее, отъ всичко казано до тукъ по тоя въпросъ явствува, че М. Р. К. въ Севлиево е съставенъ не презъ пролетта на 1876 г. — тогава не би имало и време, и възможность да се подготви севлиевския край за проектираното всенародно възстание на 1 май, а — презъ лѣтото или най късно, презъ есента на 1875 г. Лично вие смѣтаме, че Комитетътъ е съставенъ презъ лѣтото.

Относно инициативата и начина ва съставянето на Комитета, ето що научаваме по нататкъ отъ бележитѣ на сжщия Ватю Ив Маневъ

„Бѣхме се събрали въ читалище „Росица“. Стефанъ Пешевъ, следъ като прочете въ единъ отъ новодошитѣ цариградски вестници за хода на Херцеговинското възстание, остави вестника на масата и ве да говори, че и вие сме трѣвало да съставимъ Комитетъ, да сме се въоржжили и възстанемъ, ва да сме можали заедно съ Херцеговинцитѣ да си извоюваме свободата и пр.

Докато последниятъ говорѣше въ този смисль, вратата се отвори и въ читалището влѣзе Георги Драгошиновъ. Тогава Пешевъ се обърна къмъ последния съ думитѣ: „Г-нъ Драгошиновъ, понеже вие сте по-ученъ отъ насъ; при туй, ходили сте по чужбина и знаете що е свобода, явете ни,